

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Caroli Scribani[i] Amor Divinvs

Scribanius, Carolus

Mogvntiæ, 1616

Cap. X. Ad stellam Magorum ducem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46242](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46242)

CAPVT X.

Ad stellam Maiorum ducem.

FELICES Magi, tam fortunata stella duce. Quis non sequatur amicam stellam? errare non potest quæ ælo ducatum præbet. Sequor preeuntem. Nam quid nunc verear tanto ductore munitus? sed neq; mentiri stella potest diuinæ providentiæ nutu in testationem noui Regis submissa terris. Amo te mea stella, quæ me ducis ad Regem meum. Nolo regiam. Quò mihi diademata & purpura, & nomen regium? Amorem volo. Ad hunc me ducito, & sequor paribus tecum passibus, vt coniungar illi indiuiduo nexu; nisi Rex Amor meus est, vt innectatur hæc anima Regi iam suo Regina. Sit hæc Regina vt amem Amorem meum Regem. Duc me quò voles stella. Sequor. Quid si Hierosolymam ad Herodem

rodem & synag gam ? ad Annæ,
 Caiphæ, aut Pilati domum ? ad tem-
 plum marmore instratum, gemmâ
 & auro tectum ? quò mihi magna
 hæc nomina, aurum, gemmæ, mâr-
 mora ? non hæc sunt illa, propter
 quæ calcamur & premimur, propter
 quæ ferrum cædesque vibem inam-
 bulant, rubent indignata maria &
 flumina, fatiscunt caduiteribus cam-
 pi, nec iam torrentes aquam, fun-
 dunt sanguinem ? quò mihi argenti
 auriq; pondera Herode nata ? quò
 purpura radians, auro nitens, gem-
 ma fulgurans ? an vt audiam blas-
 phemas populi voces de adulantium
 ore foetentes, *Dei voc's & non hominis?* Act. 12.
 simulq; in scaturientium vermium
 putoribus videam potentis Dômi-
 ni in diuinitatis æmulatore dexte-
 ram potentem, nec frustra iam
 Deum ? vel quò mihi Synagogæ f-
 stus, perimentes & occidentes lice-
 ræ ? quò frontibus præcepta luden-
 cia,

tia, incircumcisis exultantia cordi-
 bus? quò in Anna & Caïpha decine-
 randum Pontificium nomen, & iam
 nullum? procul hæc ab Amoris mei
 domo. Hanc quæro, mea stella, dux
 mea. Quid mihi ostendis Hierosoly-
 mæ turres cælo surgentes, Babylo-
 niisq; conatibus inuidiam facturæ?
 quid fatuas Regum ostentationes?
 quid humanæ dexteræ stulta moli-
 mina? non cinis & puluis omnia?
 quid thesauros Davidis, impendia
 Salomonis? perierunt. Et iam sola
 nomina. Qu' d mihi diuitem Palæ-
 stinam, campumq; lacte & melle
 fluentem, aut gravidos sobole sua
 autumnos, nepotibusq; superstan-
 tes auos? non mortem Palæstinabi-
 bit, & retro iam ager, pascua, vinea,
 nunc Gelboë montes? cùm intonue-
 rit ille populus fatali buccina, *San-*
guis eius super nos & super filios nostros.
dictum, factum. Et exinde natauit
iam orbis Hebræo sanguine in pia-
mentum

Matt.
27.

mentum semel fusi innocentis sanguinis. Quid alta ostentas mœnia, propugnaculis circumsecus firmata? quid mille millionum auri opus, quos conuasauit Dauid, profudit in vnum templum Salomon? non sunt hæc Amoris iam mei amica domicilia. Alius in illis amor ludit, alius habitat, sera pœnitentia ignibus æternum coronandus. Educ me ex hoc carcere stella mea. Non clauditur mœnibus amor meus, liberos amat campos, libertatis assertor. Seruitus mœnibus clauditur, sub marmore & auro ingeminant lora, mancipia trepidant, palpitant domini, venena in gemma, ferrumque in seruo metuentes, ad omnem tectorum suorum flagorem pallentes, omnium serui, quia omnium victima: qui namque seruus vitam contempsit suam, dominus factus est domini sui, vitæ, diadematis, purpuræ.

O vani! quid æterna sub sceptro cogita-

cogitamus? momēto Imperator stetit, momēto periiit. Au sit orbis dominus, audit puluis & cinis, seruo parandus, & luto & terræ vermibus. Non sunt hæc amoris mei. Vide an non sub casa rustica, vili tecta vimine, habitet amor meus. Quid si in virginis matris sinu, virgine pastus lacte, & vberē virgine, collo & labris, virgineoq; vertice ludat amor me? quid si inter amica casti Iosephi basia? quid si in fœno & præsepi inter bouem asinumque medius? ô amor, ô virgo mater! vbera vbi estis diuite virgine lacte plena? ô sinus casti pudoris tessera! casti reconditorium amoris, & æternum castum! ô labra casti mutuo rubentia amoris purpura! ô genæ solis pendentes à collo amoris mei basis purpuriffatæ! Quis imprimat hæc labra cordi meo, animæ huic meæ? ô brachia virgine matre casta, quibus cingitur Amor meus, qui nullo orbe cingitur!

castu

castus matris vterus quo clauditur
 Amor meus, nullo claudendus cæ-
 lio, terra nulla! ô panni quibus bea-
 to nexu stringitur & inuoluitur A-
 mor meus, nullo stringendus spa-
 tio, nullo inuoluendus termino
 quis pro pannis inuoluat hac ani-
 ma Amorem meum? duc me ad hos
 pannos stella mea, ad hæc præsepia
 scenumque meum. Quis scit an non
 admittant commutationem præse-
 pia? omnia spondebo sponsioni-
 bus diues, exuar omnibus. Vt cum
 redierit à sinu castæ matris, vbera
 iam plenus virgine Amor meus, na-
 uo hoc præsepi, cunisque pro ve-
 teribus, indormiat nouis? quid si
 pro sceno mollia substernam cor-
 da, peccatoris lachrymis lota, A-
 moris ignibus siccanda? quid si lu-
 dam fallamque amico dolo matrem?
 pro fasciis & pannis, anima hac cor-
 deque inuoluat dilectum suum, di-
 lectum meum, animam hanc arbi-
 trata

136 CAROLI SCRIBANI

trata pannum? ô si matris ludam o-
culos fortunato hoc dolo, ludamq;
ipsum ad eò amorem meum! Quid
immoror nec fatior his nudis votis?
duc me stella mea, vt expleam hæc a-
moris vota. Nec iam amplius vota,
res sint. Duc me stella. Et iam video
casam, regiam meam. O nimium
mora longa, & ah nimis amanti lon-
ga! quis negabit alas amanti? alas ha-
bet omnis amans, perniciosior alite,
nimbo, vento, iaculis. Et iam attingi
casam. Amplectar. Quis amplexum
neget amanti? ô mea regia, votum
meum, voluptas mea, amor meus!
quis negabit amanti basia? dulcia su-
per mel & fauum! quis negabit amā-
ti labia? amica labia solo dilecto pur-
purifflanda. Quis negabit amoris ge-
nas? dilectæ genæ solius amantis ore
sulcandæ. Quis negabit amorem i-
psum? mellitissime amor, solius a-
mantis brachiis constringende.

Verùm vale mea stella, cælos pete.
Non

AMOR DIVINVS. 37

Non sequor. Miraris? cælum mihi
hic est & cælorum primum maxi-
mumq;. Nam & amor meus cælum
est. Vale dux meus, regiæ meæ, amo-
ris mei dux magne. Gratiâs habeo ti-
bi pro felici hoc ductu. Nec aliud
habeo quod rependam. vnum enim
amoris affectum habeo, nec vl rã.
Hunc affectum amoremq; meum
soli amori meo debeo. Ignosce. Non
possum hunc defrustrare. Totum
occupauit amor meus, nec riualem
patitur, aut partiri permittit amo-
rem. Ignosce. Præter hunc aff. ctum
& gratam mentem beneficiorumq;
memorem nihil habeo; illum non
possum, nec meus nunc amor est, a-
moris est. Ille sibi hunc in pannis,
præsepi, fœno, matris vberibus con-
iunxit sibi; quare cùm transierit affe-
ctus amorq; meus in ius possessio-
nemq; amoris, nihil illius habeo,
quod erogem tibi. Gratam ergo a-
nimum, qui solus mihi reliquus, sa-
cro di-

cro dicoq; æternum tibi. Patere me
 nunc fatiari regia mea, animamque
 hanc Reginam iam factam, Amorem
 Regi suo. Beata regia. Supra quid
 quid fuit, eritque magnum, adeo
 que cælum ipsum vincens decore.
 Nam quæ alia cæli gloria, quam A-
 mor meus? aut à quo alio illi digni-
 tas quam ab amore meo? qui cum
 pro cælo Bethlehem sibi delegerit
 nō & omnem dignationem Bethle-
 hem concessit, in Bethlehē transtu-
 lit, quod aduētū hospitioq; suo fecit
 cælum? ò liceat, Bethlechem, mutare
 vices, vt tu transeas in me, ego in te
 vt fiat iam hæc anima cælum amoris
 mei. Vt qui volunt cælum, descen-
 dant ad hūc hortum aromaticum de-
 lecti manibus consitum, ad hanc in-
 quam animam felici amoris mei ho-
 spitio cælum factum. In quo amor
 meo, gaudium meum, voluptas me-
 castæ genitricis matris virginis pen-
 deat vberibus, virgine lacte faturan-

du
 mo
 virg
 fact
 ber
 Reg
 cælu
 na &
 cto,
 mih
 se cu
 lum
 deli
 tiar
 his
 fact
 qua
 ma
 vbe
 cast
 cer
 sarc
 bus
 dus

dus. Felix illa dies. Æternet hanc a-
 mor me?; vt cælum fiam amori meo,
 virginisq̄ue matris cælum Bethleem
 factus dilecto meo ludenti inter v-
 bera! quid hæres anima, facta iam
 Regina Regi tuo, thalamus, adeoq̄;
 cælum dilecto tuo? Non quæ Regi-
 na & thalamus, cælum est? ego dile-
 cto, dilectus meus mihi. Cælum ille
 mihi, ego illi. Nam & delitiæ illius ef-
 fecum filiis hominum. Non & cæ-
 lum? nam quid aliud cælum, quàm
 deliciarum locus dilecti mei, & deli-
 tiarum eternarum? tantum fruamur
 his deliciis amor meus mutuo iam
 facti delitiæ magnæ, castæ, æternæ;
 quales tu matri, mater tibi, castæ
 matri virgini delitiæ castæ. Castis
 vberibus virgine lacte tuberantibus
 casta labra, os castum. Casto collo
 cervicibusq̄ue castis amica & casta
 sarcina. Castissimis matris geni-
 bus vteroque virgini castum pon-
 dus, optatum gratumq̄ue pondus.
 Nullum.

Nullum pondus. Nisi delitiæ pondus, & pondus cælum. Nam, quale fuit hoc pondus cælum matri? ô quid ludis inter vbera, factus vberibus cælum! non & vbera virgine distentata rore facta vicissim cælum tibi, voluptas tua, delitiæ tuæ? Eueniam hæc mihi, vt vicaria præbeam vbera, non dico castæ, sed pœnitentis animæ. Nam & fructus huius dulci gutturi amoris mei. Carpe dilectæ mi, & pascere his malogranatis, (abite oculi), venarum fontibus purpuratis, vt tu mihi, & ego tibi, æternum mihi, æternum tibi, & delitiæ vtriusque æternæ, æternum cælum. Non aliud quàm mutuum hoc in omnem æternitatem cælum.